

Přílohy

Příloha 1- Dotazník pro učitelky

Dotazník Učitelka 1 (U1)

- 1) Měli jste možnost navštívit výstavu Secese- Vitální umění, která probíhá v Obecním domě v Praze v rámci výstav Uměleckoprůmyslového musea?**

Ano, ale má nedostatečnou reklamu – pro školy a školky

- 2) Odkud jste se o výstavě dozvěděli?**

Od kolegyně – z odloučeného pracoviště

- 3) Spolupracovala jste s galerijním pedagogem?**

Netuším, zda to byla ta paní, která nás prováděla. Rozhodně neumí komunikovat s předškoláky a má tendenci podceňovat jejich znalosti a schopnosti, nemá přehled o tom, jak je zaujmout a jak vystavět svou řeč, jak uvést, provádět a hodnotit

- 4) Využili jste připravený edukační program?**

Ano/ne **Proč?** Nepřipadal mi zvlášť připravený

- 5) Jak hodnotíte program? Byl pro děti přínosný a posunul je dále?**

Domnívám se, že bez mé přípravy ve školce a dětmi již osvojených znalostí, by děti neměly moc na čem stavět – informace mi připadaly podávané chaoticky, chyběl nosný příběh, napětí a paní vůbec nevyvolala v dětech touhu po vědění – tedy přínosný nebyl a neposunul.

- 6) Co jste dělali ve výtvarné výchově:**

- a) než jste šli do galerie?**

Nic, jen jsme si povídali v kruhu a prohlíželi knihy o Secesi – máme projekt, který právě probíhá – Praha stověžatá – kde objevujeme, poznáváme a pojmenováváme architektonické styly a jejich zákonitosti, ale i stavitele

b) po návratu z galerie?

Dlouhodobě v rámci projektu využijeme v pracovních, výtvarných i jiných činnostech.

7) Použila jste něco z připraveného edukačního programu?

Ne

8) Jak hodnotíte výstavu- co se vám líbilo, co byste změnili, jaký přínos měla pro děti?

Nelíbilo se mi, že se věnoval významný čas předmětům nezajímavým pro předškolní děti a část, které byla pro ně zajímavá, neboť šlo o hru, byla povrchní a uspěchaná – o šatech se nemluvílo vůbec! A přitom zde se nabízí mnohé využití – například pohádky!

9) Je pro vás obtížné se do galerie s dětmi dostat? Není.

a) jak je náročná doprava z vaší školky do galerie?

Stanice MHD - 200 m od školky

b) pustila vás paní ředitelka ráda?

Ano! Já jsem paní ředitelka a projekty tohoto typu vyhledávám a u kolegyně podporuji.

Dotazník Učitelka 2 (U2)

- 1) Měli jste možnost navštívit výstavu Secese- Vitální umění, která probíhá v Obecním domě v Praze v rámci výstav Uměleckoprůmyslového musea?**

Ano

- 2) Odkud jste se o výstavě dozvěděli?**

Od Mgr. Heleny Kafkové, PhD z Pedf UK při přednášce Didaktiky VV

- 3) Spolupracovala jste s galerijním pedagogem?**

Ano, oslovila jsem paní edukátorku, protože materiály prezentované na internetu mi přišly pro edukaci předškolních dětí příliš složité, díky tomu jsem se dozvěděla, že edukace pro mateřské školy se připravuje a byla mi nabídnuta spolupráce.

- 4) Využili jste připravený edukační program?**

Ano/ne Proč?

Ano. Reflexe na tuto výstavu byla součástí seminární práce do předmětu Didaktika VV. Poté, co jsem se dozvěděla o obsahu výstavy, byla jsem i zvědavá, jak se dá toto téma zpracovat pro předškolní děti, aby pro ně bylo uchopitelné.

- 5) Jak hodnotíte program? Byl pro děti přínosný a posunul je dále?**

Program byl vystavěn na grafických symbolech, jejich liniích apod., což je pro děti důležité i v rámci grafomotoriky. Program byl připraven pečlivě a velmi zdařile. Obsah dětem přibližovaly básničky. Děti se snažily sestavit vlastní interiér pokoje, poté hledaly rozdíl mezi designem dnešním a secesním, pozorovaly barvy, architektonický styl apod.

- 6) Co jste dělali ve výtvarné výchově:**

- a) než jste šli do galerie?**

Na výstavu jsme šli krátce po Novém roce, jelikož jsme měli téma Zimní sporty a radovánky, kreslili jsme zmizíkem do inkoustového podkladu zimu. Děti si poté své obrázky vytrhávaly z papíru a lepily na barevný podklad.

b) po návratu z galerie?

Že lze různé techniky kombinovat jsme si ukázali i po návratu z galerie. Zrekapitulovali jsme si, co jsme na výstavě viděli, jaké linie se předměty, módou i nábytkem prolínaly, co využívali naši předci ke zdobení apod.

Výsledkem pak byly obrazy, v základu tupované houbičkou přes šablonu (písmeno „S“), které děti dokreslily ornamenty tuší pomocí špejle (podobně, jak psali naši předci brkem, namočeným v inkoustu), pak celý obrázek mohly dozdobit korálky, které skládaly do různých ornamentů, obrazců apod.

7) Použila jste něco z připraveného edukačního programu?

Na výstavě děti dostaly vystřihovánku se secesním pokojíčkem, tu jsme zpracovávali ještě téhož dne během odpolední činnosti. Přestože jsem měla dojem, že to bude pro předškoláky obtížný úkol, drobné předměty vystřihly, k pozadí pokojíku přilepily podlahu a vystřižený nábytek i bytové doplňky umístily do prostoru.

8) Jak hodnotíte výstavu- co se vám líbilo, co byste změnili, jaký přínos měla pro děti?

Výstavu hodnotím velmi pozitivně, program byl připraven pečlivě, paní edukátorka zajistila i veškeré rekvizity (polštářky na sezení, pracovní listy, voskové pastelky). S průvodcovstvím výstavy jsem jí pomáhala z důvodu, že jsme přijeli jako téměř 20 členná skupina a v jisté fázi bylo potřeba děti rozdělit na dvě části. Jindy by na výstavě měla být ještě druhá edukátorka, ale protože jsme přijeli v době, kdy byla zaneprázdněná, bylo mi potěšením paní edukátorce pomoci.

Jako ke každé výstavě bych zřejmě dala větší časovou dotaci, nebo bych ji třeba po čase navštívila znovu. Paní edukátorka měla k druhé části výstavy, kde byly umístěny předměty denní potřeby, nádobí apod, připravený úkol, kdy měly nalézat v předmětech geometrické útvary. K této části jsme se již bohužel nedostali, věřím ale, že i tato část by se pak dala výborně rozpracovat.

9) Je pro vás obtížné se do galerie s dětmi dostat?

a) jak je náročná doprava z vaší školky do galerie?

Jelikož je naše školka prakticky v centru Prahy, návštěvy výstav a galerií jsou pro nás vítaným zpestřením programu. Snažíme se vyhledávat ve svém okolí podobné edukační programy, nebo navštěvujeme historické části Prahy.

b) pustila vás paní ředitelka ráda?

Paní ředitelka v přípravě těchto programů nechává poměrně volnou ruku učitelkám. Podstatné je, abychom se vešli do finančního rozpočtu, který je kultuře věnován.

Shodou okolností, když jsme zpracovávali obrázky na téma Secese, přišla paní ředitelka na hospitaci. Téma se jí velice líbilo a zamýšlela na výstavu se svoji třídou jít také.

Příloha 2- Návrh edukačního programu

Název programu: Secesními vrátky vzhůru do pohádky

Anotace programu:

Díky programu se děti na chvíli ocitnou v secesní době. Stanou se významnými návrháři oděvů i šperků, dozví se, jak se v secesi žilo a bydlelo a nahlédnou do tajů pohádkové říše.

Cílová skupina: děti předškolního věku

Cíle programu:

- Osvojit si chování v instituci galerie/muzea
- Nabídnutí základního vhledu do období secese
- Získání základních historických faktů hravou a zážitkovou formou
- Naplnění některých vzdělávacích cílů dle RVP PV

Konkrétní cíle vycházející z RVP PV:

1. Dítě a jeho tělo

- Rozvoj a užívání všech smyslů
- Zdokonalování dovedností v oblasti jemné motoriky (práce s drobnými nástroji a materiálem)

2. Dítě a jeho psychika

- Rozvoj řečových schopností a jazykových dovedností (vnímání, naslouchání, porozumění, vyjadřování)
- Rozvoj komunikativních dovedností
- Osvojení si některých poznatků a dovedností předcházejících čtení i psaní
- Rozvoj zájmu o jiné formy sdělení verbální i neverbální (výtvarné)
- Rozvoj a kultivace smyslového vnímání
- Rozvoj tvořivosti (tvořivého myšlení, řešení problémů, tvořivého sebevyjadřování)
- Posilování přirozených poznávacích citů (zvědavosti, zájmu, radosti z objevování)
- Vytváření pozitivního vztahu k intelektuálním činnostem a k učení
- Vytváření základů pro práci s informacemi

- Rozvoj a kultivace mravního i estetického vnímání, cítění a prožívání

3. Dítě a ten druhý

- Seznamování s pravidly chování
- Vytváření prosociálních postojů (tolerance, respekt, přizpůsobivost)
- Rozvoj interaktivních a komunikativních dovedností verbálních i neverbálních
- Rozvoj kooperativních dovedností

4. Dítě a společnost

- Poznávání pravidel společenského soužití
- Vnímat a přijímat hodnoty uznávané společností

5. Dítě a svět

- Seznamování s místem, prostředím ve kterém dítě žije
- Vytváření elementárního povědomí o širším kulturním prostředí

Doba trvání programu: 60-80 minut

Autorka programu: Kateřina Wagnerová

Bodový scénář edukačního programu:

- Seznámení s prostředím galerie
- Otevření secesní skříně, pohádková knížka
- Secesní květiny
- Linie a vzory na artefaktech
- Hledání cesty v labyrintu
- Návrhy šperků
- Návrhy secesních šatů
- Výstava šatů a šperků
- Zakončení- dočtení pohádky, zavření secesní skříně, rozloučení

Motivace:

Objevení skříně, která pochází z období secese. Bližší prozkoumání a dozvědění se o této době je možné na výstavě. Ve skříně je nalezena knížka s pohádkou, která nás bude provázet celou výstavou. V pohádce se objevují charakteristické znaky secese.

Název a stručný popis aktivity:

1. Seznámení s prostředím galerie

Umístění: u šaten v Obecním domě

Didaktické metody: Dialog

Časové rozvržení: cca 5 minut

Pomůcky: obrázek chování v galerii

Výkladová část 1

2. Secesní skříň

Umístění: Před vstupem do výstavy

Didaktické metody: básnička k secesi+ otevření dvířek papírové secesní skříně
→objevení knížky

Časové rozvržení: cca 5 minut

Organizace: společná skupinová práce

Pomůcky: papírová skříňka, básnička, klíč, kniha

Výkladová část 2

3. Secesní květiny

Umístění: vstupní část výstavy, na lavičce

Didaktické metody: čtení s porozuměním, dialog

Časové rozvržení: cca 5 minut

Organizace: celá skupina

Pomůcky: barevné obrázky květin, kartičky s motivem květiny

Výkladová část 3

Přečtení pohádky str. 1

Úkol: Najít v expozici výstavy mezi exponáty zobrazenou květinu podle obrázku

Pamatujete si, jaké květiny v zahradě rostly? (→vlčí máky, kosatce, lilie)

Děti dostanou na kartičce obrázek květiny a mezitím, co budeme výstavou procházet, je zkusí najít mezi vystavenými exponáty. Kdo svoji květinu najde, ukáže ji ostatním.

4. Dokreslení linie

Umístění: prostor u vitrín se sklem a porcelánem

Didaktické metody: pozorování, objevování, grafomotorické cvičení

Časové rozvržení: cca 10 minut

Organizace: samostatná práce jednotlivců

Pomůcky: tužky, grafické listy

Výkladová část 4

Přečtení pohádky str. 2

Úkol: Najít podle obrázku exponát a dokreslit započaté linie.

Děti dostanou na pracovním listě nakreslený předmět z vitríny (nádoba, váza,...) a na něm část vzoru/dekoru. Jejich úkolem je tento předmět najít ve vystavených exponátech a podle něj dokreslit vzor.

- Žardiniéra, skleněná mísa- lineární dekor
- Kávový soubor- cik cak dekor

Přečtení pohádky str. 3

5. Labyrint

Umístění: pravá místnost vzadu na sedačce

Didaktické metody: pracovní list

Časové rozvržení: cca 10 minut

Organizace: samostatná práce jednotlivců

Pomůcky: tužky, pracovní listy

Výkladová část 5

Přečíst pohádku str. 4

(Představit si, jak asi Janovi bylo a co se mu dále přihodilo, kam asi mohl dojít?)

Úkol: Najít cestu labyrintem k Měsíčnímu vrchu

6. Šperk pro princeznu

Umístění: prostor u vystavených šperků

Didaktické metody: pracovní činnost- modelování

Časové rozvržení: 10- 15 minut

Organizace: samostatná práce jednotlivců

Pomůcky: kartonové destičky, modelína, korálky a kamínky, vlhčené ubrousky

Přečíst pohádku str. 5-6

Úkol: Navrhnout vlastní šperk pro princeznu

(Mezitím, co Jan bude pracovat, děti pomohou Měsíčnímu duchovi a navrhnou vlastní šperk pro princeznu)

7. Šaty pro princeznu

Umístění: Zадní část levé místnosti- na sedačce, na zemi

Didaktické metody: pracovní činnost-práce s látkami, lepení materiálů

Časové rozvržení: 10- 15 minut

Organizace: samostatná práce jednotlivců

Pomůcky: papírové modely šatů, kousky látek, sáček na lepenku

Výkladová část 6

Přečíst pohádku str. 7

Úkol: Navrhnout šaty pro princeznu

Každé dítě dostane papírový model postavy-šatů s lepicí páskou a z nabídnutých kousků látek, stužek, krajek, ozdob,... navrhne a nalepí šaty.

Přečtení pohádky str. 8

9. Výstava šatů a šperků

Umístění: zadní část levé místnosti

Didaktické metody: hodnocení, prohlížení děl

Časové rozvržení: cca 5 minut

Organizace: společně celá skupina

10. Rozloučení

Umístění: v zadní části levé místnosti

Společné shrnutí, zakončení básničkou, uložení knihy zpět do skříně a její zamčení.

Výkladová část:

Výklad 1

„Co je to galerie“

Galerie je místo, kam se chodíme dívat na díla, která vytvořili umělci už před mnoha lety nebo teprve nedávno. A co v galeriích můžeme najít?

Uvidíme tu obrazy, sochy, ilustrace, fotografie, nebo užité umění. Víte, co to je? Užité umění jsou předměty, které známe a používáme. Například hrneček na čaj, židle, lampa, šperk nebo talíř. Tyto předměty nejsou jenom užitečné, ale jsou také pěkné a umělci, kteří je navrhovali nebo vyráběli, si na nich dali záležet, aby nevypadaly obyčejně. A právě na toto užité umění se spolu půjdeme podívat.

Vystavená díla v galerii jsou vzácná, a proto se k nim musíme hezky chovat. Na žádné dílo nesaháme, mohli bychom ho poničit. Některá díla jsou chráněna za sklem, ale ani na sklo nesaháme. To by se mohlo ušpinit, nebo dokonce rozbít.

Na výstavě se chováme tiše, nekřičíme, neběháme, abychom nerušili ostatní návštěvníky, kteří se sem přišli také podívat.

Výklad 2

Otevírají se nám dveře, kterými vejдемe do jiné doby, do jiného století, kde lidé žili v krásných domech, ženy nosily dlouhé zdobené šaty a pánové nosili černý frac a na hlavě klobouk zvaný cylindr. Uvnitř domů stál dřevěný nábytek zdobený ornamenty, lidé jedli stříbrnými příbory a pili z malovaných skleniček a hrnečků. Bohatým lidem se žilo velmi dobře.

Výklad 3

Podívejte, tady máme hračky, s kterými si dříve děti hrály. Dneska máme asi trochu jiné hračky, ale to vůbec nevadí.

V secesi se hračky vyráběly ze dřeva a potom se ručně malovaly. Jsou to docela jednoduché tvary, ale zase jsou hodně ozdobené. Děti si hrály se zvířátky, s kytičkami, možná z nich něco stavěli. Poznáte některé zvířátko? (žirafa, bažant). Máte také takové hračky nebo si hrajete s jinými? Co vám tyto hračky připomínají? (stavebnice,...)

Tady, jak jsme si říkali na začátku, jsou některé předměty vystaveny za sklem. Právě tady jsou vystavené různé nádoby, skleničky, konvice, mísy nebo vázy. Některé předměty jsou ze skla, to jsou ty průhledné, někde třeba zdobené a barevně namalované. Některé jsou také doplněné barevným plechem nebo stříbrnými ozdobami. A pak tu jsou vystavené nádoby z porcelánu- to je taková hlína, ze které se nejdříve vymodeluje tvar třeba hrnečku, pak se vypálí ve velké peci a potom se výrobek namaluje takovou speciální barvou, která se jmenuje glazura. Ale abychom ho potom mohli používat, musíme ho ještě jednou vypálit v peci. Tím nám ztvdne hlína a barva zůstane na výrobku.

Výklad 4

Tady v té části výstavy vidíme koberce, v užitém umění se jim říká tapisérie- jsou tkané z velkého množství vlny, jsou na nich různé vzory, tady můžeme najít například květiny. Jsou hodně podobné těm, co známe. Kam dáváme doma nebo ve školce koberce? Na podlahu. Ale teď si představte, že v secesi koberce nedávali jen na zem, ale také si je zavěsili na stěnu. Napadne vás proč? (Měli to jako takový velký obraz, kterým si vyzdobily pokoj, ale také jim koberec na stěně pomáhal, aby měly v místnosti teplo, protože zdi domu byly studené a chladné.

Tak jako my dnes, i lidé, kteří žili v secesi, si ukládali nádobí nebo hračky do skříněk a poliček. Z jakého materiálu asi tyto skříně vyrobily? Ze dřeva, z kovu, z drátu. Různě ho vykládali jinak barevným dřevem nebo kovovými ozdobami. Taková technika se jmenuje intarzie.

Tady na stěně visí dva obrazy. Jejich autor se jmenuje Alfons Mucha. Rád maloval dívky s květinami a krásně učesanými vlasy. Na těchto obrazech je něco zajímavého. Vypadají, že jsou stejné, ale zároveň se něčím odlišují. Zkuste najít, čím se liší. (jiné barvy, jeden je tmavší- má tmavé pozadí, druhý zase světlejší).

Výklad 5

V secesi se dámy hodně zdobily, rády nosily prsteny, náhrdelníky i jiné ozdoby, možná jako vaše maminky. Z čeho asi mohly být vyrobeny tyto šperky? Ze zlata, stříbra, jsou na nich drahé kameny, ty červené se nazývají české granáty. Možná, že někomu z vás připomínají některé šperky třeba motýlky, vážky kytičky nebo listy. A máte pravdu. Ti co, šperky navrhovali, měli rádi přírodu a tak podle ní vyráběly i šperky. Ti ostatní používali i jiné tvary, najdeme tu třeba různé geometrické tvary, ornamenty nebo spirály.

Pozorně se na šperky podívejte, protože zahradník Jan možná bude potřebovat vaši radu nebo pomoc, aby přinesl princezně ten nejkrásnější šperk.

Výklad 6

Lidé, kteří žili v secesi, sestavovali nábytek do svých pokojů jako umělecké dílo. Každý pokoj byl zvláštní a originální. Secesní architekti, to jsou lidé, kteří navrhují, jak bude nábytek nebo celý pokoj vypadat, v secesi to byli třeba pánové Jan Kotěra nebo Josef Fanta, se snažili, aby všechno spolu krásně ladilo, aby se barvy stěn a tapet hodili k nábytku a ke kobercům. Také dbali na to, aby nábytek byl moderní, elegantní a jednoduchý. Důležité také byly dekorace pokojů, někdy se na stěny věšely tkané koberce, nebo se dřevěný nábytek doplňoval měkkými látkami nebo kůží, a také se používaly krásné lampy a svítidla. Ty se vyráběly z kovů a doplňovaly se barevnými sklíčky a tak se různě podle barev měnilo světlo. V secesi lidé jedli ze zdobených talířů z porcelánu nebo skla, a měli stříbrné příbory, bohatě zdobené a různě tvarované.

To, jak se lidé v secesi oblékali, se řídilo určitými pravidly (tomu se říká etiketa). Pro každou příležitost byly předepsané šaty, které se směly nosit. Byly šaty určené na doma, jiné šaty se nosily na vycházky nebo na návštěvy a v jiných šatech zase mohli své návštěvy přijímat. Každá dáma či pán měli šaty, ve kterých chodili do divadla a jiné zase mohli nosit na ples. Speciální šaty měly na sportování a také na pobyt v lázních, kam se jezdí odpočívat nebo se léčit. Každá žena musela mít doma ve skříni spoustu šatů, protože také záleželo na tom, jestli to byla mladá slečna, maminka, která čekala miminko nebo starší paní. Zkrátka měly šaty pro různé příležitosti a každé se lišily střihem (zda byly v pase

zúžené, ty které měly široké sukně, dlouhé rukávy), každé šaty byly ušity z jiných materiálů a jinak zdobené. Šaty pro dámy byly krajkové, saténové, zdobené výšivkami nebo korálky. Dámy nosily na hlavě velké bohatě zdobené klobouky. Na nich byly třeba květiny, někdy i vycpaná zvířata (najdete nějaké? - ano, sova je tu). K šatům se také nosila malá kabelka, té se říká psaníčko, protože nám připomíná psaní neboli dopis. A nesmíme zapomenout ani na střevíčky. V secesi dámy nosily špičaté botky, některé byly vysoké jiné nízké, některé zase šněrovací. I vaše maminka, když jde na ples, obleče si krásné dlouhé šaty, obuje si střevíčky, vezme si malou kabelku a krásně se učeše. Ale jednu věc, kterou tu máme také u šatů vystavenou, si dnes už skoro žádná dáma nebere. Najdete ji? Ano je to tenhle vějíř. K čemu pak se asi používá? Vějíř sloužil k víření vzduchu a tím jsme se mohli ochladit, když nám například po tanci bylo horko.

Pánové chodili také elegantně oblečení- nosili krátká saka (císařský kabát), smokingy nebo fraky. Na krku měli uvázanou kravatu a na hlavě klobouk, kterému se říká cylindr. Ale místo toho, aby nosily na ruce hodinky, měli je na kovovém řetízku a schované v kapse saka nebo kabátu. To už dnes žádný tatínek nenosí vidíte?

Básnička k secesi:

Vstupní:

Malou skříňku otevřeme
tím do secese vstupujeme.

Uvidíme, jak se žilo,
když 19. století bylo.

Tato doba je už pryč
my však máme od ní klíč.

Lidé, co tam dříve žili,
malovali, tkali, šili,
ze skla také vyráběli,
památky nám zanechali.

Na výstavu tedy pojdme
a secesi prozkoumejme.

Závěrečná:

Secesi jsme prozkoumali,
něco se i dozvěděli.
Viděli jsme květiny, nádobí i krásné šaty,
nábytek, šperky, obrazy i plakáty.
Nyní skříňku zavřeme
a do současnosti se vrátíme.

Podklady:

Pohádka

Byla jednou jedna princezna, která byla velmi krásná. Měla dlouhé zlaté vlasy, které se na slunci blyštily jako zlato. Tvář měla bílou jako čerstvě napadaný sníh a rudé rty, které se na každého krásně smály. Princezna byla nejen krásná, měla také dobré srdce. Ráda chodila do zahrady, kde se starala o kosatce, vlčí máky, narcisy, petrklíče a bílé lilie. Její matka, mocná královna, byla rovněž velmi krásná, na rozdíl však od své dcery měla srdce zlé a kruté. Poddaní se jí báli a mnoho princezniných nápadníků odradila.

Ve vsi nedaleko zámku žil chudý mladík se svou maminkou, která už byla stará a nemocná. Peněz měli málo, proto se Jan, tak se mladík jmenoval, rozhodl, že půjde požádat o službu do zámku. Věděl, že je královna zlá, proto se rozhodl požádat o práci zámeckého zahradníka. Zahradník byl už starý, na práci sám nestačil, proto se mu pomoc hodila a přijal tedy Jana do služby.

Jednou když Jan zaléval květiny v zahradě, spatřil princeznu, jak se prochází kolem bílých lilií a zpívá si. Princeznina krása Jana oslnila a rázem se do princezny zamiloval. I princezně se mladý zahradník zalíbil. Od toho dne se spolu scházeli v zahradě, pečovali o květiny a jejich láska rostla, až se Jan rozhodl požádat o princeznu ruku. S tím však zlá královna nesouhlasila. Princezna ji prosila o svolení, plakala a naléhala, až královna tedy rozhodla, že pokud Jan splní tři úkoly, které mu uloží, může se s princeznou oženit. Věděla totiž, že vymyslí takové úkoly, které nikdy nikdo nemůže splnit.

Jan měl spanilé princezně přinést šaty, ušité z měsíčních paprsků poseté třpytem hvězd a náhrdelník třpytící se jako noční obloha a jaký nikdo jiný na světě nemá. Jan se zhrozil nad těmito nesnadnými úkoly, ale protože princeznu nadevše miloval, slíbil jí, že jí tyto předměty přinese. Sbalil si tedy pár potřebných věcí a vydal se na cestu. Nevěděl, kam jít, kde získat šaty, šperk i koně. Bloudil lesem, přebrodil nejednu řeku, přešel vysoké hory i pustou poušť. Na konci cesty samým vysílením ulehl na zem a usnul.

Uprostřed noci ho probudila veliká záře.

Před Janem stál muž v tmavě modrém plášti, s černými vlasy. Představil se Janovi, že je Měsíční duch a ptal se ho, co dělá zde na Měsíčním vrchu a proč je tak skleslý a smutný. Jan mu vylíčil, v jaké situaci se ocitl a že je bezradný a neví, jak dál.

Duch mu řekl: „Ničeho se neboj, pomůžu ti. Dám ti věci, které potřebuješ, musíš si je však zasloužit prací. Na Měsíčním vrchu je pusto a sucho, nerostou zde květiny ani zvířata tu nežijí. Pokud se ti podaří zúrodnit toto místo, vypěstovat tu krásné rostliny a přivést sem nějaká zvířata, dostaneš za odměnu pro princeznu šaty i náhrdelník“. Jan souhlasil a ihned se pustil do práce. A protože pracoval na zámku jako zahradník, věděl, co musí udělat.

Po několika dnech vyrašila na Měsíčním vrchu první semínka, po týdnu z nich vykvetly kosatce a lilie, vrch se rázem zazelenal, půda se zúrodnila a vyrostly tu stromy. Jakmile se ve větvích objevily první zelené lístky, přilétali sem všelijací ptáčci.

Když se po měsíci přišel Měsíční duch podívat na Janovu práci, byl vrch posetý krásnými květinami, rašícími i kvetoucími stromy a zvířaty. Nejvzácnějším klenotem celé zahrady byl ušlechtilý páv, procházející se nádhernou krajinou. Měsíční duch byl s Janovou službou spokojen a Jan tedy dostal šaty a náhrdelník, které měl přinést, aby získal svou princeznu. Jan za dary pro princeznu hezky poděkoval a pospíchal rychle na zámek.

Na zámku předal zahradník Jan šperk i šaty královně a ta, ač velmi nerada, musela splnit své slovo a tak si Jan mohl vzít princeznu za ženu. Na zámku se pak konala velká svatba a díky darům, které Jan přinesl, byla princezna ještě krásnější. Od té doby spolu spravedlivě vládli celé zemi. A zlá královna pochopila, že urozenost a bohatství není to nejdůležitější, ale že mnohem cennější je věrná láska.

A tak se od této chvíle v celé zemi lidem dobře žilo.

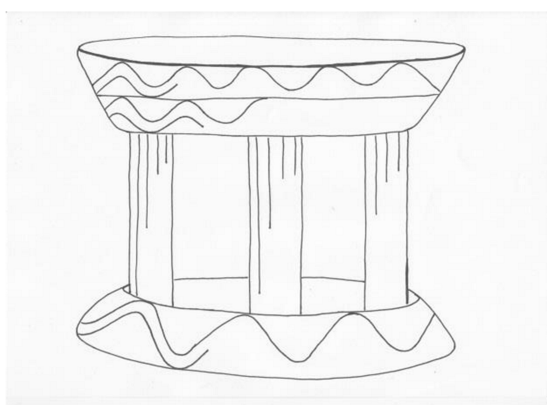
Pracovní listy:

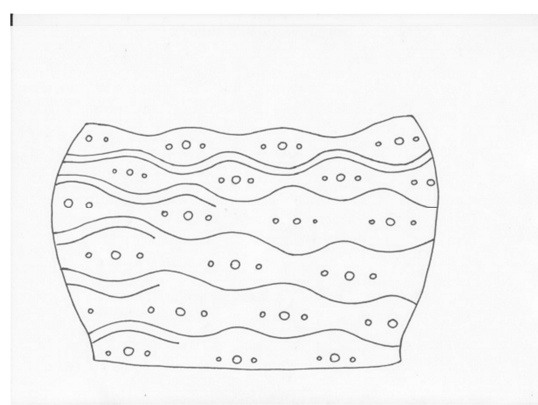
Obr. 1: Pracovní list 2

Obr. 2: Pracovní list 1a

Obr. 3: Pracovní list 1b

Obr. 4: Pracovní list 1c

Příloha 3- Fotodokumentace z realizace edukačního programu

Obr. 5: Vyplňování pracovního listu

Obr. 6: Secesní hračky

Obr. 7: Nábytek- intarzie

Obr. 8: Čtení pohádky

Obr. 9: Pracovní list

Obr. 10: Navrhování oděvu

Obr. 11: Šaty podle secesní módy

Obr. 12: Tvorba šperku

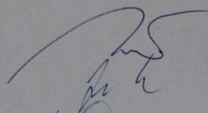

Příloha 4- Písemný souhlas s fotografováním dětí na výstavě

Souhlas zákonného zástupce dítěte s fotografováním

Souhlasím, že mé dítě může být fotografováno při účasti na edukačním programu výstavy Secese/Vitální umění. Tyto fotografie budou použity pouze pro potřeby bakalářské práce studentky předškolní pedagogiky Kateřiny Wagnerové a nebudou použity k jiným účelům.

V Praze dne 26.5.2016

Podpis zákonného zástupce:

RADKA VESELA (Samuel Zápotocký)	
JAN ILONA (Ani Šolc Kozová)	
ONDŘEJ LONEK (ADRIANA LONEKOVÁ)	
JOSEF CHVÁLKA (KROJENKA CHVÁLKOVÁ)	
UKLDIMIR PŘÍZ (OLIVIE EXTEROVÁ)	
PETR POJER (HRUNOVÍ 2x)	
ANNABELLE POTTELY (POTTELY 1x)	
SARA VAVŘÍKOVÁ	
* MAREK LEDECKÝ (MIKULÁŠ BLÁHA)	
Hana Urbanová (Kryštof Kvojetič)	
MAREK SLADKÝ BÉLA	
Stella Fungelková	